

*Liels gliemežvāks,
Kas izskalots krastā*

*Dedz simtiem gaismiņu:
„Bērniņ – nāc un mācīties sāc!”*

(Ralfs Leinasars)

Gliemežvāks

Salacgrīvas vidusskolas avīze

2014. gada marts Nr. 3

Tavai drošībai uz ielas

Sākoties pavasarim, bērni vairāk sava brīvā laika pavadā svaigā gaisā. Mums, pieaugušiem, svarīgi ir ne tikai izplānot bērna brīvo laiku, bet arī atgādināt viņam par to, kā uzvesties un rīkoties uz ielas, jo tieši ārpus mājas jaunais cilvēks pavadīs visvairāk laika. Pieaugušo uzdevums ir vērst bērnu uzmanību uz to, ka viņi ir neaizsargātākie ceļu satiksmes dalībnieki, pret kuriem jāizturas saudzīgi, iejūtīgi un saprotoši. Lai tas notiktu, pirmkārt, jāveicina vecāku izpratne par šo jautājumu nopietnību un nozīmi. Bet bieži vien vecāki to neizdara dažādu apsvērumu dēļ. Par drošību runā arī skolā. Bet skolēni mēdz būt pārgalvīgi. Tāpēc daži ieteikumi.

Arī „skrituļotāji” ir gājēji. Skrituļslidotāji, skeitbordisti un skrejriteņu braucēji satiksmē arī ir līdzvērtīgi gājējiem. Uz viņiem attiecas tie paši noteikumi. Vienīgi ātrums, ar kādu viņi kustas, ir lielāks. Skrituļojotāji domā ne tikai par sevi, bet arī par tiem, kas pārvietojas kājām! Pēdējos gados arvien populārāk kļūst pārvietoties **ar velosipēdu**. Šo pārvietošanās līdzekli

iemīlojuši gan pieaugušie, gan bērni. Tādēļ svarīgi atcerēties par pasākumu kopumu, kas būtu jāveic, lai braukšana ar velosipēdu būtu droša un atbilstu satiksmes noteikumiem. Ar velosipēdu un mopēdu Latvijā atļauts braukt tikai ar attiecīgā transportlīdzekļa vadītāja apliecību. Velosipēdista apliecību var iegūt bērni no 10 gadu vecuma, mopēda vadītāja – no 14. Lai apliecību saņemtu, jebkurā CSDD nodaļā sekmīgi jānokārto eksāmens ceļu satiksmes noteikumos un satiksmes drošībā. Līdzī jāņem pase vai dzimšanas apliecība un viena fotokartiņa 3x4 cm. Arī mūsu skolā iepriekšējos gados bijusi iespēja nokārtot eksāmenu un iegūt velosipēdista apliecību. Pavasarī sākušās debates, ka visiem ceturtklasnie-

kiem būtu nepieciešams skolā iegūt apliecību, kas atļautu viņiem būt pilntiesīgiem, apmācītiem satiksmes dalībniekiem. Bet iegūtais dokuments ne vienmēr liecina, ka velosipēdists ir pietiekami pasargāts. Skolēni bieži brauc pārgalvīgi, nepadomājot par sekām. Braucot ar velosipēdu, ieteicams uzlikt galvā velosipēdistu ķiveri un vilkt spilgtas krāsas apģērbu ar gaismas atstarotājiem, kas ļauj citu transportlīdzekļu vadītājiem savlaicīgi pamanīt velosipēdistu. Mūsu pilsētā ir liela transportlīdzekļu kustība. Grūtības sagādā pārvietošanās pāri tiltam. Izvēlies drošāko veidu!

Esi apdomīgs, dodoties ārpus savas mājas pagalma!

Skolotāja Lolita Valaņina

Redakcijas sleja

Sveiki, draugi!

Atkal esam pie jums ar jaunā „Gliemežvāks” numuru. To lasot, uzzināsi, ko sākumskolas skolēni paspējuši paveikt ziemas mēnešos.

Lai gan visa šī ziema pagāja gluži kā auksts pavasaris, beidzot tas ir patiešām klāt, jo tā pat vēsta kalendārs. Jau kādu laiku, no rītiem pamostoties, var saskatīt saules starus laužamies cauri logu rūtīm un dzirdēt neatlaidīgo putnēnu čivināšanu. Tā ir tikai maza daļiņa no tā, kā pavasaris liek par sevi manīt, jo ir taču tikai pats sākums jaunajam gadalaikam. Neatlaidīgi no zemes ārā savas galviņas izbāž sniegpulkstenītes, krokusi un citi pēc saulītes noilgojušies asniņi. Kā ziemā uz ledus parādās zemledus makšķernieki, tā pavasara vēstneši ir rītenbraucēji.

Nenoliedzami šis pavasārīgais vējiņš un saule vilināt vilināja skolēnus doties laukā un vairs nedomāt par mācībām. Tikai retais vairs varēja nosēdēt mierīgi skolas solā un gaidīt, kad varēs izbaudīt šo skaisto laiku. Vēl jo vairāk tika gaidīts brīvlaiks. Tam sākoties, katrs bija nolēmis brīvo nedēļu izbau-

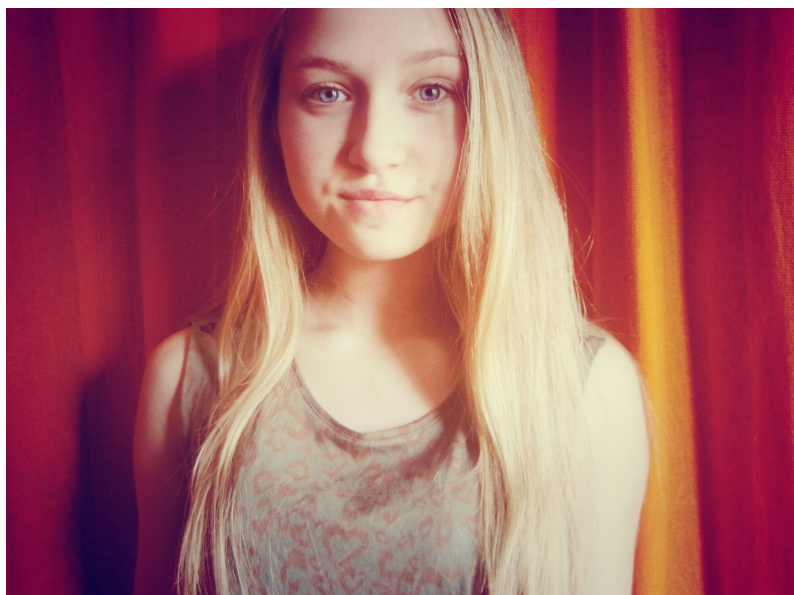
dīt, cik spēka. Diemžēl brīvlaika pirmās dienās mūs visus pārsteidza sniegs un vētra, kuru neviens nebija gaidījis. Bet brīvlaika nākamās dienas turpinājās tik ļoti gaidītajā pavasara noskaņā. Katrs līdz spēku izsīkumam varēja visu dienu beidzot pavadīt laukā, satikt draugus, doties ekskursijās un visādi citādi aizpildīt savu brīvo laiku.

Manuprāt, ikviens paspēja sevī šādi sakrāt spēkus un nu jau ar jaunu sparpu droši var turpināt mācības. Tieši tāpēc iesaku katru savas skolas dienu un mācību stundu pavadīt piln-

vērtīgi, jo ar katru dienu taču esam tuvāk jau nākamajam brīvlaikam, kuru daudzi jau sāka gaidīt, šim tā īsti vēl nebeidzoties.

Novēlu jums ar smaidu sejā un labu garastāvokli uzsākt šo pēdējo mācību gada cēlienu! Lai jūsu atzīmes ir tikpat spožas kā tie saulesstari, kuri laužas pie jums mācību stundās! Nepagariet slinkuma dēļ savu mācību gadu! Lai jauks pavasaris!

Kate Laima Majore

Pirmklasnieku 100.diena Rūķu skolā

7.februārī mūsu novada pašiem mazākajiem skolēniem - pirmklasniekiem - apritēja pirmās 100 skolā pavadītās dienas, tāpēc visi mazie skolnieciņi un viņu skolotājas tika aicinātas piedalīties īpašā, šai svinīgajai dienai par godu veltītajā pasākumā. Šī jau ir Salacgrīvas novada tradīcija, kas tika aizsākta pirms trim gadiem, lai mazie pirmklasnieki kādus svētkus pavadītu

kopā, iepazītu cits citu, parādītu cits citam savas prasmes. Arī skolotājām šie svētki ir kā pieredzes apmaiņa. Kopā pulcējās Ainažu, Liepupes un Salacgrīvas ģiprie pirmklasnieki.

Katra klase bija sagatavojusi interesantus un radošus priekšnesumus ar dziedāšanu un dejošanu, stāstīšanu, deklamēšanu. Gaisotne pasākumā bija jautra. Kā lai nebūtu, ja visus kopā pul-

cināja rūķi Niķis, Riķis, Stiķis, Nikniķis, Čiķis no Ērika Kūļa grāmatām par šiem rūķiem un galvenās „Rūķu skolas” rūķenītes Nadīna un Kate. Pirms sākas visi pārbaudījumi, svētku dalībniekus uzrunāja Salacgrīvas vidusskolas direktors Eduards Ādmīdiņš un novada izglītības speciāliste Antra Paegle, vēlot daudz labu vārdu un vēlējumu mazajiem pirmklasnie-

kiem un viņu skolotājām.

Mijoties rūķu sarunām par dzīvi, savu pieredzi, mazajiem skolēniem bija jāveic dažādi pārbauījumi improvizētās mācību stundās kopā ar rūķiem. Vispirms bija jāsakārto skolas somas pēc dotā stundu saraksta. Bija interesanti ieklausīties, ko skolēni stāsta, kā šis process notiek mājās. Pēc tam sekoja gan matemātika, kurā tika pārbaudītas zināšanas skaitļošanā, gan latviešu valoda, kurā bija no dotajiem vārdiem jāizveido teikums, gan mājturība, kurā sko-

lēni skolas mācību virtuvē darbojās ar smilšu mīklu un sagatavoja cepšanai sava vārda un uzvārda pirmos burtus. Sporta stundā bija jāparāda savu pirkstiņu un roku spēku, lai varētu noturēt viena centa monētiņu starp knaģa vaļējiem galiem. Tas laikam bija visgrūtākais uzdevums. Rūķi gan stāstīja, ka, veicot šo uzdevumu, viņi domā gan par čūsku, gan spridzekli, gan par citām negatīvām lietām, lai tās neaizmuktu, bet pirmklasniekiem gan ieteica domāt tikai

labas domas, jo tās tomēr dodot lielāku spēku un izturību. Bērni pēc tam dalījās pārdomās, ko tad katrs bija domājis. Skolotājas bija ļoti stipras, jo centa monētu spēja noturēt ļoti ilgu laiku. Viņas taču zina, ka, centus ne-
taupot, pie euro netiksi. Pēdējā stunda visām Rūķu skolas klasēm bija sociālās zinības. Rūķi uzaicināja no katras klases divus skolēnus, kuriem ir talants tērēt naudu. Uzdevums bija doties uz skolas kafejnīcu iztērēt maciņa saturu tā, lai groziņā būtu pro-

dukti visu klasesbiedru pacienāšanai. Arī ar šo skolēni tika galā veiksmīgi. Bet tikmēr visas skolotājas piedalījās rūķenītes Nadīnas organizētā konkursā „Gudrāka, vēl gudrāka”. Katra skolotāja varēja sev palīgos izvēlēties 2 „gudrās galvas”, kuras dotu padomu, ja tas būtu nepieciešams. Pēc katra pareizi atbildēta jautājuma zālē skanēja aplausi. Skolēni lepojās ar savām gudrajām skolotājām, jo jautājumi bija tik dažādi un pagrūti.

Starp improvizētajām stundām skanēja skanīgas dziesmas, tika dejotas ļoti interesantas rūķu dejas, skaitīti dzejoļi, stāstīta pasaka. Klātesošie varēja vērot draudzīgus, atklātus, ieinteresētus un gudrus mazos cilvēkus. Ja pasākuma sākumā daži izskatījās nedroši un mazliet nobijušies, tad pēc divām stundām viss bija mainījies. Katrs skolēns saņēma sertifikātu par to, ka apgūti burti, cipari un dažādas prasmes. Klasēm tika pa albūmam, kurā sākt veidot savas klases interesantāko notikumu atspoguļojumu bildēs. Skolotā-

jām-Daigai Tomsonei (Krišjāņa Valdemāra pamatskola), Ivetai Špūlei, Solveigai Bokai (Liepupes vidusskola), Baibai Runcei, Ligitai Ķūrenai, Valentīnai Kalniņai, Inārai Ādmīdiņai (Salacgrīvas vidusskola) tika pasniegtas Sirds medaļas par ieguldīto darbu pirmklasnieku pirmajās 100 dienās skolā. Visi gaidīja tradicionālo kliņģeri 100 formā un svētku uguņošanu, bet vispirms kopā nodejoja „Draudzīgo rūķu danci”, kas laikam visus satuvināja vēl vairāk, jo bija pēc pieprasījuma jāatkārto. Nobeigumā gaidītais salūts. Bet, kas tad ir svētki bez svētku galda? Visi draudzīgi devās uz skolas ēdamzāli, lai cienātos ar piparmētru tēju, svētku kliņģeri un liepupiešu dāvēto kliņģeri. Mazie pirmklasnieki negaidīja, ka ieraudzīs uz šķīvjiem savu mājturības stundā paveikto. Katram bija jārod savi izceptie iniciāļi. Un tas vēl nebija viss. 1.b klases māmiņas Kristīne Popova un

Aiga Zvejniece, kuras šajā dienā iejutās mājturības un tehnoloģijas skolotāju lomās, bija pastrādājušas radoši, un uz katra galda parādījās cepts dekors „100 dienas” un skolotāju burtiņi. Bet par skaisti uzklātiem galdiem visiem jāpateicas 1.a klases māmiņām Aivai Muciņai, Lāsmai Auseklei un skolas darbiniecei Tatjanai Kondratjukai, kuras arī saņēma Sirds medaļas. Saimnie-

ces bija parūpējušās par gardu tēju.

Lai gan mazo pirmklasnieku sirsniņās sākumā bija jūtams uztraukums un jaušami bailīgi acu skatiņi, klātesošajiem viņi pierādīja, ka pa šīm 100 dienām, ir kļuvuši par pilntiesīgiem sākumskolas skolēniem, ir sadraudzējušies un ļoti daudz ko iemācījušies. Vislielākais paldies par pasākumu 8.a klases meitenēm (rūķiem) Nadīnai Ozoliņai – Mennikai, Katei Laimai Majorai, Endijai Eglītei, Līgai Kariņai, Zanei Holmai, Amandai Stanei un Undīnei Meļikidzei.

Meitenes pasākumu „Pirmklasnieku 100 dienas” kopā ar savu audzinātāju Lolitu Valaņinu vada jau trešo reizi.

Lai mazajiem pirmklasniekiem visas pārējās dienas skolā būtu zināšanu, prasmju, draudzīguma pilnas!

Skolotāja Lolita Valaņina

Margaritai Stārastei – 100

Jā! 2.februāris bija skaista diena mums, grāmatu mīļotājiem, jo šajā dienā savu skaisto dzīves jubileju svinēja diženā latviešu māksliniece un rakstniece Margarita Stāraste.

Par godu šim notikumam 3.a klases skolēni savā klasē veidoja grāmatu izstādi. Iepazināmies ar tām grāmatām, kuras nebijām lasījuši. Iejutāmies mākslinieces lomā – atdarinājām viņas ilustrācijas. No šiem darbiem veidojām skolā izstādi.

Noslēgums šim jaukajam notikumam bija ciemošanās pilsetas bibliotēkā, kur bērnu literatūras nodaļas vadītāja Gunta mūs iepazīstināja ar pašām pirmajām M.Stārastes grāma-

tām. Tādas nebijām redzējuši! Mums bija jāatbild uz dažādiem, āķīgiem jautājumiem, varējām nopelnīt interesantas grāmatzīmes. Interesanti uzsākām februāra mēnesi.

Skumji, ka šī bija mākslinieces pēdējā jubileja, taču mūsu sirdīs un prātos viņa dzīvos vienmēr!

Ance Kalniņa, 3.a

Atzīmējot Margaritas Stārastes jubileju

Janvāris un februāris mūsu skolā bija veltīts rakstniecei un māksliniecei Margaritai Stārastei, kurai 2.februārī palika 100 gadi. Mēs, 4.a klase, 5.februārī devāmies uz Salacgrīvas pilsētas bibliotēku, kur bija pasākums par godu Margaritai Stārastei. Pasākumu vadīja

bibliotekāre Gunta Zeme. Bibliotēkā bija iekārtota mūsu klases skolēnu zīmēto darbu izstāde. Vizuālās mākslas stundā katrs no mums zīmēja ilustrāciju kādai no rakstnieces grāmatām. Bija arī jāizlasa viena Margaritas Stārastes grāmata un latviešu valodas stundā par to jā-

pastāsta. Klāt bija diena, kad varējām parādīt savas zināšanas un uzzināt arī kaut ko jaunu. Mēs visi sasēdāmies uz grīdas. Pasākuma vadītāja mums uzdeva jautājumus par Margaritu Stārasti. Tas, kurš atbildēja pareizi, dabūja grāmatzīmi. Kurš savāca visvairāk grāmatzīmīšu, ieguva lielāku dāvanu -mazu blociņu un aproci. Manuprāt, pasākums bija ļoti labs. Uzzinājām daudz vairāk par izcilo bērnu rakstnieci, iepazīnām vairāk viņas sarakstītās un ilustrētās grāmatas. Pasākums beidzās, un mēs visi gājām ar kājām uz skolu. Visa klase jauki kopā bijām pavadījuši pāris stundas, pabijuši svaigā gaisā, gandarīti par dzirdēto.

Betija Neretniece, 4.a

4.b klase par Margaritas Stārastes jubilejas svinēšanu

Stāsta Matīss Segliņš: mūsu klase piedalījās Margaritas Stārastes jubilejas pasākumos. Mēs zīmējām, līmējām, veidojām jubilāres pasaku varoņus. Labākie darbi tika aizsūtīti uz Salacgrīvas bibliotēkas bērnu nodaļu, bet arī skolas gaitenī un klasē bija redzami mūsu darinājumi un zīmējumi.

Stāsta Klāvs Muciņš: pilsetas bibliotēkā mēs gribējām uzzināt vairāk par Margaritu Stārasti. Tur bija interesanta grāmatu un arī mūsu atsūtīto darbu izstāde. Bibliotekāre Gunta Zeme lasīja fragmentus no M. Stārastes grāmatām, bet mums bija jāuzmin, no kuras grāmatas tas ir. Par katru pareizu atbildi varēja saņemt grāmatzīmi. Es arī uzminēju vienu reizi, bet visvairāk

rāk grāmatzīmju dabūja Saule Ķūrena. Viņa ieguva 10 grāmatzīmes. 2. vieta bija Rihardam Lūsim, viņam bija 7 grāmatzīmes. Uzvarētāji saņēma arī balvas – rokassprādzi un blociņu no draugiem.lv.

Stāsta Linards Kleins: Margaritai Stārastei palika apaļi 100 gadi, un arī es piedalījos šīs

jubilejas svinībās: uzzīmēju 2 zīmējumus, jo man patīk zīmēt. Salacgrīvas bibliotēkā es uzminēju fragmentu no grāmatas „Tince grib mācīties” un par to saņēmu grāmatzīmi. Man ļoti patika pasākums un arī bibliotēka, kurā mēs bijām ļoti gaidīti.

Vilim Plūdonim 140

Zaķīšu pirtiņa

Garausīt's zaķīt's pa pakrēslu
Kurina pļaviņā pirtiņu.

Mēnestiņš, čigāniņš, caur eglēm
sāk vērties,

Zaķīšu māte savus bērnus ved
pērties

Zaķīšu māte savus bērnus ved
pērties.

Kuram gan nav zināms šis tik
sirsnīgais un mīļais bērnu dzejo-
lītis, kas skolas laikā iemācīts,
nepazūd no atmiņas visu mūžu.

Vilis Plūdons (arī Vilis Plūdons), dzimis 1874. gada 9. martā, miris 1940. gada 15. janvārī) bija latviešu skolotājs un dzejnieks. Dzimis kā

Vilis Lejnieks 1874. gada 9. stāstu zinātāja. Apdāvināto bērnamartā Bauskas apriņķa Pilsmui-
nu iespaidoja dzimto māju ap-
žas "Lejenieku" māju saimnieka kārtne, krāšņie, mežiem apaugu-
Jāņa Lejnieka ģimenē Zemgalē. šie Mēmeles līči. Iemācījies la-
Viņa vecmāmiņa bijusi liela sīt, viņš jau pirmsskolas gados
tautas dziesmu, pasaku un no-
kopā ar brāļiem mājās rīkojis

teātra izrādes, izdevis žurnālu ar saviem dzejoļiem, sacerējis "varoņeposus", kurus paša melodijā dziedājis priekšā pieaugušajiem. Vilis Lejnieks strādājis par skolotāju Rīgas elementārskolā, N. Draudziņas ģimnāzijā un citās Rīgas skolās un publicēja savus galvenos darbus - "Atraitnes dēls" (1901), "Mazā Anduļa pirmās bērnības atmi-

ņas" (1901), "Uz saulaino tāli" (1912). Līdztekus viņš veidoja skolu mācību grāmatas un piedalījās 1905. gada skolotāju kongresā.

Viņam piešķirts Triju Zvaigžņu ordenis II šķira un „Tēvzemes balva”. Miris Rīgā 1940. gada 15. janvārī un apglabāts dzimtas kapos „Lejeniekos”, tagadējos

Plūdoņa kapos.

Tev mūžam dzīvot, Latvija!

Tev mūžam dzīvot, Latvija,
Tu tēvzeme mums Dieva dota!
Lai Latvju tauta vienota,
Aug spēkā, slavā, daiļumā!

(Pēc Vikipēdijas raksta) Skolotāja Lolita Valaņina

Skolotāju skolotājam – Jānim Mencim 100

Matemātikas skolotājs, profesors Jānis Mencis devis nozīmīgu ieguldījumu matemātikas un matemātiskās pedagoģijas attīstībā Latvijā, sarakstot vairāk nekā 300 publikāciju matemātikas zinātnē. Viņš ir izveidojis matemātikas mācīšanas sistēmu pamatskolas klasēm un ir dau-

dzu 1.-8. klašu matemātikas mācību grāmatu, metodiku un mācību palīgglīdzekļu autors.

Arī mūsu skolā matemātikas stundās tiek izmantoti šī izcilā profesora izveidotie mācību materiāli. Š.g. maijā mēs matemātikas nedēļas laikā vairākkārt atcerēsimies un pieminēsim Jāni

Menci, tāpēc vērts uzzināt par šo cilvēku mazliet vairāk.

Ar profesoru Menci saistīts vesels laikmets Latvijas matemātikas pedagoģijā - viņš ir daudzu mācību grāmatu autors, ilgus gadus bijis vadošais valsts matemātikas mācīšanas metodiķis.

Mencis dzimis 1914.gada 4.maijā Valmieras apriņķa Braslavas pagastā. 1934.gadā beidzis Rīgas skolotāju institūtu un 1960.gadā Latvijas Valsts Universitātes Matemātikas fakultāti. 1977.gadā Maskavā ieguvis pedagoģijas doktora grādu, 1993.gadā Latvijā - habilitētā pedagoģijas doktora grādu. Mencis ir Latvijas emeritētais zinātnieks.

Strādājis par skolotāju Rīgā un Liepājā. No 1964.gada līdz 1999.gadam bija Liepājas pedagoģijas akadēmijas Matemātikas katedras vadītājs, docents, profesors.

Intervijā laikrakstam "Diena" 2004.gadā Mencis atzinis, ka visu savu garo mūžu turējies pie

2. b klases uzvaras īkšķis

Ir februāris. Ziemas aukstākais un sniegotākais mēnesis, taču Latvijā par to liecina tikai kalendāra lappusīte. Latvijā no ziemas ne miņas. Bet šai ziemei jābūt īpašai- visa. pasaule ir ziemas olimpisko spēļu gaidās. Arī pie mums, Latvijā, sporta atbalstītāji ir gatavi just līdzī saviem sportistiem un komandām.

Īsi pirms XXII Soču Olimpiskajām spēlēm skolas saņem radošo darbu konkursa atbalsta akcijai „Turam īkšķus” nolikumu. Ikvienu klase Salacgrīvas novadā ar radošiem darbiem var tieši un netieši sūtīt sveicienus Latvijas sportistiem un novēlēt panākumus. Arī mēs, 2.b klase, nolemjam piedalīties. Sākumskolas skolēniem jāveido plakāts. Ideja radās ātri un viegli, jāķeras tik pie izpildījuma. Katrs skolēns uzzīmēja savu mīļāko sporta veidu, tad plakāta centrā izveidojām bobsleja trasi spirāles veidolā, kurā katrs uzzīmētais sportists tiecas uz olimpisko lāpu pašā vidiņā. Tur viņus sagaida mūsu lielais īkšķis. Strādājām plēstās aplikācijas tehnikā. Attēlotās trasītes bortus veidoja mūsu uzsaukumi un spēka

vārdi sportistiem. Visu ieskāva katra skolēna īkšķa nospiedums kā dzintara gabaliņš. Bijām lepnī par padarīto, jo redzējām, ka kopā paveiktais darbiņš ir gana glīts un konkursam atbilstošs.

Tā, vērojot olimpiskās spēles pie televīzijas ekrāniem un gaviļējot par mūsu sportistu uzvarām, klusībā gaidījām arī savus konkursa rezultātus. Sagaidījām! Esam ieguvuši 1. vietu!!! Emocijas, prieks, sajūsma ienāca mūsu klasē kopā ar šī konkursa organizētāju Elitu Treiju, kad tika paziņota mūsu uzvara. Uzvaras garša vēl ilgi mūs ne-

laida vaļā, jo balvā saņēmām, vismaz tajā brīdī tā šķita, visgaršīgāko saldējumu pasaulē (Rīgas Piena kombināts). Paldies konkursa organizētājiem, atbalstītājiem un sponsoriem! Paldies par dāvaniņām no Salacgrīvas novada domes un AG.GI mondo par brīnišķīgo spēli „Klases koks”.

2. b klase tagad droši zina un apliecina, ka uzvaras garša ir salda.

**2. b klases audzinātāja
Vineta Dance**

viena pamatprincipa - nekad neesot stāstījis ko tādu, kam pats netic un ko nedomā. Tas gan nenožīmējot, ka visu, ko domā, esot teicis. "Nevajag stāstīt citam to, ko pats skaidri nezini. Arī matemātikā dziļākie jautājumi rada šaubas, jo gribas zināt - kāpēc?" uzsvēris profesors. Intervijā laikrakstam Mencis tolaik teicis, ka vairs nevar saskaitīt, cik publikāciju un grāmatu ar viņa vārdu izdots. Mazāk par simtu gan neesot, jo matemātika ieinteresējusi kā disciplīna, kas būtiski atšķiras no citām eksaktajām zinībām.

"Matemātika ir sevī saskaņota, noslēgta, harmoniska, precīza sistēma, kur viss savā starpā saistīts ar ļoti stingrām un noteiktām saitēm, kur var būt jautājums: paties vai aplams? Ja rodas šaubas, tas ir izpētāms. Tikai savās domās varu iztēloties visu sistēmu, staigāt tā, kā man patīk," savulaik teicis Mencis. Atdzimstot neatkarīgajai Latvijas Republikai, 1994.gada 25.oktobrī tika atjaunots Triju Zvaigžņu ordenis, un Valsts svētkos 18.novembrī profesors bija starp pirmajiem Triju

Zvaigžņu ordeņa saņēmējiem. Mencis vairāk nekā 60 gadus no savas dzīves saistījis ar Liepāju, tādēļ 2004.gadā viņš saņēma pirmo "Goda liepājnieka" titulu par sevišķiem nopelniem Liepājas labā.

2009.gada pavasarī sirmajam profesoram valdība piešķīra Ministru kabineta Atzinības rakstu. 2011.gada janvārī J. Mencis aizgāja mūžībā.

Pēc LETA 2011.g.31.01. materiāliem sagatavoja skolotāja Lolita Valaņina

Olimpiskās spēles „Soči 2014”

Šogad Ziemas Olimpiskās spēles notika Krievijā, Sočos. Latvijas izlases sportisti pārstāvēja dažādus sporta veidus - hokeju, bobsleju, kamaniņu braukšanu, skeletonu, biatlonu, ātrslidošanu, distanču slēpošanu, kalnu slēpošanu, šorttreku. Latvijas izlases sportisti izcīnīja vairākas medaļas.

Es visvairāk jutu līdzī mūsu hokejistiem. Man pašam arī ļoti patīk spēlēt hokeju. Pēc manām domām, viņu sniegums bija izcils. Manā ģimenē vēl visi jūta līdzī mūsu bobslejistiem un skeletonistiem.

Mūsu klase arī jūta un sekoja līdzī šīm Olimpiskajām spēlēm. Katru dienu pārrunājām jaunākos notikumus. Zīmēšanas stundās zīmējām zīmējumus, veidojām plakātu „Turam īkškus!”, piedalījāmies skolas vik-

torīnā „Ziemas Olimpiskās spēles” (no 15 punktiem ieguvām 14, tātad zinājām daudz)

Nākamās Ziemas Olimpiskās spēles notiks pēc četriem gadiem Phjončhanā, Dienvidko-

rejā. Es novēlu kādam no mūsu sportistiem tajās iegūt arī zelta medaļu.

Aleksis Goba, 3.a

Latvijas sportisti Soču olimpiskajās spēlēs

Soču olimpiskajās spēlēs piedalījās 58 Latvijas sportisti 9 sporta veidos. Mūsu sportisti startēja ātrslidošanā, biatlonā, bobslejā, distanču slēpošanā, hokejā, kalnu slēpošanā, kamaniņu sportā, skeletonā un šorttrekā.

Visa Latvija sekoja līdzī mūsu sportistu startiem. Arī mūsu klase atbalstīja sportistus, veido-

jām plakātu konkursam un pār-
runājām sportistu panākumus.
Šīs olimpiskās spēles mūsu
sportistiem bija ļoti veiksmīgas.
Latvijas sportisti izcīnīja 4 me-
daļas sudrabu Martins Dukurs
skeletonā, sudrabu bobsleja
četrinieks - Oskars Melbārdis,
Daumants Dreiškens, Arvis Vil-
kaste un Jānis Strenga, bronzu

kamaniņu stafetē Elīza Tīruma,
Mārtiņš Rubenis un brāļi Šici,
bronzu brāļi Šici kamaniņu div-
niekos.

Arī Latvijas hokeja komanda
rādīja izcilu sniegumu šajās
olimpiskajās spēlēs, izcīnot 8
vietu. Visa pasaule sekoja līdzī
mūsu hokejistu cīņas sparam
spēlē pret Kanādu. Mūsu nacio-
nālā komanda, demonstrējot
pašaizliedzīgu sniegumu, pie-
kāpjoties pašreizējai olimpisko
spēļu čempionei, sacensību gal-
venajai favorītei Kanādai. Liela
interese un intriga bija vērojama
arī biatlonā, kalnu slēpošanā.
Varam tikai mācīties no mūsu
sportistiem gan neatlaidību, gan
cīņas spar. Mēs noteikti varam
lepoties ar Latvijas sportistu
sniegumu Sočos. Latvija ir ne-
liela valsts, bet tajā dzīvo talan-
tīgi un apbrīnas vērti cilvēki.

Edvards Vilde, 4.a

Skolā viesojas cirks OKI DOKI

Kāds pārsteigums! Mūsu skolā ieradies cirks! Visi satraukti dodamies uz skolas aktu zāli. Uz skatuves ieraugām interesantas lietas: uz atskaņotāju tumbām bija krāsainas rūķu cepures, galds ar lielu, melnu cepuri, liela atkritumu kaste un milzīgi gara slota.

Iestājās klusums, un uz skatuves iznāk klauns Oki. Viņam bija oranži mati, sarkans deguns, rūtainas bikses un lielas kurpes. Tad klauns sāka rādīt visādus trikus ar lakatiņiem.

Talkā nāca otrs klauns Doki. Kopā viņi mūs smīdināja ar jociņiem un interesantiem trikiem. No melnās cepures vilka laukā zaķus, citu par citu lielāku. Beigās pat izvilka dzīvu trusi. Izrādās, ka atkritumu kastē bija 7 baltas žurkas! Arī žurkas bija triku meistares. Garās slotas kāts tām bija kā tilts uz mazu namiņu. Visinteresantākais man šķita tas, ka klauni aicināja arī mūs uz skatuves. Uz skatuves skolēni pārtapa par modeļiem gleznotājam klaunam

Doki. Mūsu Ernestam klauns ņēma naudu no ausīm, padusēm, no kurpes, un pat no biksēm! Mazo Lienīti no 1. a klases pārgērba par klaunu meiteņi. Par to viņa saņēma balona sunīti.

Domāju, ka ikviens bija priecīgs par redzēto un piedzīvoto. Smejoties un priecājoties uzņēmām vitamīnus, kas mums tik ļoti nepieciešami pavasarī!

Elizabete Kalniņa, 2. b

2. a klase no Jaungada līdz brīvdienām

Janvāris aizvadīts rakstnieces nieces pasaku tēliem! Nu ļoti Margaritas Stārstes 100 gadu patika šo darbiņu veikt /Meisiņa, Mikus, Tomass/. Šajā mēnesī projekta nedēļa. Mūsu klasei jubilejas gaidās. Nellija, Emilija, Mikus/. tēma „Mana ģimene”. Man ļoti

Lasījām rakstnieces Tad arī klāt februāris – patika to darīt, jo es daudz ko rakstītās un zīmētās grāmatas. Sveču mēnesis. Lējām sveces un uzzināju /Megija, Rūta/.

Prezentējām izlasīto un veido- tās mums izdevās īpašas, jo klāt Protams, visam pa vidu jām grāmatu izstādi/Estere, An- pieliktas domas un sirds. Šis - čakla mācīšanās. Pēc pāris ne- nija M., Asnāte /. Mana atnestā mēnesis arī Olimpiādes mēne- dēļām – būs brīvdienas.

grāmata bija visvecākā, kas iz- sis. Mēs zīmējām par tiem, kas 13. martā devāmies uz dota 1946. gadā –, „Viena maza piedalīsies un veidojām plakā- Valmieru. Vispirms uz Valmie- pilsētiņa”, kā arī „Iedomīgais tu „Turam īkšķus!” Visu darī- ras muzeju, kur iepazīnāties ar mākslinieces Elitas Patmalnie- sienāzis”- 1956.g. /Anniņa B./ jām kopā, lai mūsējie uzvarētu. ces darbiem : kleitām, gleznām. Iespaidīgi! Tālāk uz nodarbību Rokdarbu stundās mācījāmies Skolas aktu zālē vērojām mūsu „Senā skola”. Klausījāmies kad un kā veidojušās skolas Latvijā. Kā senāk bērni apguva zinības. Paši izmēģinājām rakstīt ar zoss spalvu un parasto spalvu. Tas nebija nemaz tik viegli. Kleksis arī uzkrita uz lapas. Un tad uz teātri. Tur mēs skatījāmies Lie- pājas teātra viesizrādi pēc A. Brigaderes lugas motīviem „Sprīdītis”. Mums viesiem ļoti, ļoti patika!!!

**2.a klases skolēnu iz-
jūtas apkopojā klases audzi-
nātāja E. Liedeskalniņa**

2.b klases domas un „zināšanas” par elektrību

Kas ir elektrība?

Tā ir parādība, ko var izzvejot jūrā un atrast mežā.

Tas ir brīnums, ko var novērot Ziemassvētkos.

**Kā sauc Latvijas lielāko elek-
troenerģijas un siltumenerģi-
jas ražotāju un piegādātāju?**

Dzintars, Elektrons.

Ja ieraudzīšu zīmi

es skaļi saukšu pēc palīdzības!

**Kā tu rīkosies, lai ietaupītu
elektrību?**

Spuldzīšu vietā izmantošu sveci.

Palūgšu vecākiem, lai atslēdz elektrību.

Ārprāts!!! Otrklasnieki aizdegu- šos elektroierīci nodzēsīs ar ūde- ni!!! Lai atvienotu elektroierīci no elektrības, raus to aiz vada!!!

Secinājums - Otrās klases skolē- niem vēl daudz jāmacās! Cik labi, ka skolā jānāk līdz 30. mai- jam !

**Skolēnu domu graudus pierak-
stīja skolotāja**

Vineta Dance

„Kas par traku, tas par traku!”

muzikālu izrādi „Kas par traku, un piemeklētais muzikālais patas par traku!”.

Ojāra Vācieša radītie dzejas tēli atdzīvojās, tie dejoja un vadījums tik organiski saderēja kopā. Laiks paskrēja nemanāmi.

spēlējās. Mēs dzirdējām dažādu „Mums ļoti patika šī improvizācija, redzējām, kā bērni iesaistās un aizrautīgi seko notiekošajam. Bija saistoši un interesanti!”

Šis mācību gads mums rit kopā ar latviešu dzejnieku Ojāru Vācieti. Valsts svētkus skolā atzīmējām, izmantojot viņa rakstīto dzeju, kuru vecāko klašu skolēni deklamēja svinīgajā koncertā.

Marta mēnesī iesākām ar jauku piedzīvojumu – visa klase kopā devāmies uz Salacgrīvas kultūras namu, lai noskatītos

tierspēle. Pašu dzejnieku (nu, „Tas bija pārsteigums!!!! Tā var iemīlēt dzeju līdz sirds dziļumiem. Aktieri, Jūs bijāt lieliski!”

Atradu internetā, ko par da pasākumus ir vērts apmeklēt, šo izrādi domā citi Latvijas iedzīvotāji :

„Brīnišķīgs pasākums! Interesanti bija gan bērniem, gan pieaugušajiem. O.Vācieša dzejoļi

Tagad zinām, ka šāda veida pasākumus ir vērts apmeklēt, mums tā ļoti patika, laiks, patiešām, paskrēja nemanot.

Kopā jautrāk!

Ernests Jānis Kupčs, 2.b

2.b projektē!

Arī mūsu klasē beidzot pienāca ilgi gaidītā projektu nedēļa. Kas tā tāda, ko tajā dara? To visu mums solīja iemācīt un paskaidrot mūsu klases audzinātāja Vineta Dance ar kuru kopā kaut ko projektēsīm.

Mūsu klase šajā mācību gadā nolēma aplūkot senatni, pagātņi, kas tajā atrodams, kāda tā bijusi - „Mans vēstures avots”.

Nedēļu uzsākām ar skolas muzeja apskati, kurā ievērojām interesantu apgērību, izrādās, tā ir skolas forma, kādu nēsājuši mūsu vecāki. Iepazināmies ar projektu darba izskatu, noformējumu. Nākamajā dienā devāmies uz pilsētu, jo Salacgrī-

vā ir vairāki vēstures avoti – muzeji. Liels izbrīns mums bija, ka jaunajā muzejā Rīgas ielā var aplūkot tik daudz vecu mantu - radio, televizori, veļasmašīnas, kinokameras, u.c. Mūsu skolo-

tāja izrādīja lielu interesi un prieku par tām, jo izrādās, ka tādas mantas ir bijušas viņas bērnībā un jaunībā. Tagad varam secināt, ka tehnikas attīstība ir notikusi ļoti strauji.

Kad esam iepazinušies ar dažādiem vēstures avotiem, varam izvēlēties paši, par kādu senatnīgu lietu veidot savu projekta darbu. Tajā aprakstīsim tās attīstības ceļu no senatnes līdz mūsdienām.

Pēdējais solis projektu darba veikšanā ir iepazīstināt savus klasesbiedrus ar paveikto.

Mums patika, tas bija kaut kas jauns un nepieredzēts.

Ernests Jānis Kupčs, 2.b

Aktivitātes projektu nedēļas laikā

Šajā mācību gadā mūsu skolas projektu nedēļas vienojošais temats ir „Rīga – Eiropas kultūras galvaspilsēta”.

Mēs, 3.a klases skolēni vienojāmieš izpētīt, atcerēties kādi galvenie, lielākie pasākumi norisinājās dienā, kad mūsu Rīga tika pasludināta par Eiropas kultūras galvaspilsētu 2014.gadā.

Grāmatu draugi varēja piedalīties tautas akcijā „Grāmatu draugu ķēde. No rokas rokā.” Daugavas krastos norisinājās „Uguns skulptūru čempionāts.” Jau ierasti mūs priecēja gaismas festivāls „Staro Rīga.” Savukārt, Rīgas Dabas muzejā tika atklāta izstāde „Dzintars laiku lokos.” Bija arī citi pasākumi, bet šie mums likās būtiskākie.

Runājot par šo senāko valūtu - dzintaru, nolēmām iepazīt to klātienē, dodoties ekskursijā uz Rīgas Dabas muzeju.

Ekspozīcijā varējām apskatīt dažādus dzintarus, uzzinājām, kāpēc no dažiem var pagatavot rotaslietas, bet no citiem nevar. Mācījāmies kā atšķirt īstu dzintaru no viltota. Noskatījāmies filmiņu par jaunāko izgudrojumu – dzintara diegu, no kura ir uzausti gobelē-

ni, kurus arī var aplūkot muzejā. Iedzintarojām sevi fotogrāfijā, kuru katrs bērns varēja aizsūtīt uz savu e-pastu.

Lietainais laiks mums neļāva veikt āra aktivitātes Vecrīgā, tādēļ nolēmām aplūkot arī pārējās ekspozīcijas, kuras piedāvā Rīgas Dabas muzejs. Izjutām zemestrīci, redzējām kā izvirst vulkāns, „atradām” šo un

to mūsu jūrā, ielūkojāmies dzīvnieku pasaulē un „saražojām” nedaudz elektrības.

Mājupceļā devāmies caur Ādažu Čipsu fabriku. Jā! Šie kraukšķīgie našķi aizrauj ikvienu. Autobusā pat izskanēja sauklis: „Čipsi, mēs nākam!” Šajā ražotnē varēja aplūkot katru soli kā kartupelis pārvēršas

par čipsi, to visu mums pastāstīja un parādīja atraktīvais jauniešis Kristaps. Kad tas viss redzēts un dzirdēts, devāmies pie tikpat atraktīva jaunieša – Kristiāna, kurš mums stāstīja un parādīja, kas ir uzturvērtība un uztura piramīda. Pēc labām mācībām sekoja degustācija. Jā, čipsu degustācija, jo viena šķirne, kuru degustējām, vēl nav veikalu plauktos.

Secinājām, ka nekas nav slikts, ja ievēro mēru un tiek lietots pareizs uzturs.

Mums patika, jums arī patiks, ja izvēlēšieties šādu ekskursijas maršrutu.

3.a klases skolēni un klases audzinātāja Iveta Kupča

**LATVIJAS
DABAS
MUZEJS**

Līvas „Krāsainās nedēļas” dienasgrāmata

Manā dienasgrāmatā savādas dienas ierakstītas. 10. februāris, pirmdiena, lietišķā diena. 11. februāris, otrdiena, dzīvnieku, augu, dabas motīvu diena. 12. februāris, trešdiena, punktainā diena. 13. februāris, ceturtdiena, crazy diena, 14. februāris, piekdiena, sarkanā diena. Man un maniem klasesbiedriem tas ir kaut kas jauns un nebijis. Moka mām savu skolotāju ar jautājumiem:) un uzzinām, ka Salacgrīvas vidusskolā februāra mēnesī ir sena tradīcija-krāsainā nedēļa, kad skolēni ģērbjas un uzvedas savādāk kā parasti. Esam aktīvi un atbalstām 100% šo skolas pasākumu, iesaistot tērpu radīšanā un izdomāšanā visu ģimeni. Pirmdien bijām ļoti lietišķi un nopietni. Mūs varēja noturēt par īstiem biznesmeņiem un klientu apkalpotājiem. Otr-

diena nu gan bija smieklīga! Ikviens bija mēģinājis atrast savā apģērbā kaut visniecīgāko taurenīti, lai tik būtu izpildījis uzdevumu un atbilstu dienas motīvam. Trešdien no punktiem un punktiņiem gar acīm zibēja un ģirbēja. Mūsu klasē pat izveidojās tāds kā pārtis. Ivo un Megija bija tik saskaņoti savā tērpā! Viņi ļoti bija piedomājuši pie sava tērpa. Ceturtdienai gai-
dījām ar lielu nepacietību! Crazy diena!!! Visi centās uz skolu atnākt tērpos, kādos citu dienu uz skolu nenāktu-
pidžamās, čībās, zēni pārtapa par meitenēm, meitenes par zēniem! Mums milzīgs prieks par mūsu skolotāju Vinetu, jo viņa katru dienu kopā ar mums izbaudīja šīs nedēļas trakumus! Piekdiena sarkanā diena. Nu, protams, Valentīna diena, buči-

ņu diena! Ernests meitenes cie-
nāja ar šokolādi, sirsnīgas pie-
pildīja mūsu klasi, uzlīmju blo-
ciņus un draugu solus. Visa sko-
la, šķiet, iekrāsojusies sātā krā-
sā! Man patīk! Tā varētu vēl
kādu nedē-
ļu :)

Līva Zariņa, 2.b

„Mazs cinītis gāž lielu vezumu”

14.martā es, Diāna Zmičerevska, un mana skolotāja L.Valaņina devāmies uz Limbažu sākumskolu, piedalīties konkursā „Mazs cinītis gāž lielu vezumu”. Mana ZPD nosau-

kums ir „Skudras Latvijā”. Mans pētījums ilga divus gadus. Kopā ar mammu pagatavojām no pērlītēm arī brūnās skudras piespraudi. Konkursā piedalījās 4.klašu skolēni no Alojās, Salacgrīvas un Limbažu novadiem.

Limbažu sākumskola bija liela, tur es biju pirmo reizi. Man bija jādodas uz trešo stāvu 304. kabinetu. Tad, kad mani ar skolotāju ielaida iekšā kabinetā, tur uz galdiem bija saliktas uzlīmes katram bērnam. Kad visi bija ieradušies, no lādītes bija jāizvelk kārtas numurs, es izvilku trešu numuru. Tad katrs prezentēja un pārējie klausījās. Visi bērni bija ļoti gatavojušies. Bija

daudz interesantu prezentāciju. ZPD bija gan par dabas tēmām, gan par folkloru, bet kāda zēna darbs bija par viņa paša darbošanos karatē pulciņā. Guvu jaunu pieredzi, zināšanas. Kad visi bija prezentējuši, devāmies pusdienot. Pēc tam žūrija bija apkopojusi rezultātus. Visiem pasniedza atzinības un nosauca 8 bērnus, kuri brauks uz Valmieru prezentēt savus zinātniski pētnieciskos darbus. Es biju to starpā un ļoti par to priecājos. Tagad atkal gatavošos, lai 14.aprīlī dotos uz Valmieru. Turiet par mani īkšķus!

Diāna Zmičerevska, 4.a

Fotoreportāža - aktivitātes 4.a klasē

Gatavojām dažādas maskas

Marta, Diāna, Līva Grēta un Edvards vadīja mājturības un tehnoloģijas stundas

Lējām sveces

Iepazinām Margaritas Stārastes daiļradi

Turējām īkšķus par Latvijas sportistiem Sočos

Bijām aktīvi Krāsainajā nedēļā

8.martā 4.a klases zēni bija sagatavojoši jauku pārsteigumu savām klases meitenēm

Lasījām, rakstījām, intervējām, līmējām, apguvām daudz jaunu prasmju, **zīmējām labdarībai**, lai palīdzētu iegūt līdzekļus bērnu slimnīcām.

Mūsu sirsrniņas mīļajiem

Projektu nedēļā iepazīnām tuvāk Rīgu

Foto no 4.a klases audzinātājas Lolitas Valaņinas krājumiem

Mammadaba konkurss „Latviešu valodas stunda mežā”

Šī latviešu valodas stunda bija paredzēta mežā, bet, tā kā gaisa temperatūra bija -18 grādi, mēs daļu stundas pavadījām klasē. Darba lapā par koka mūžu mēs stāstījām par savu izvēlēto koku, kāds tas ir bijis bērnībā, tad jaunībā un pēc tam mūža nogalē. Sacerējām arī mīklu par koku. Paņēmuši darba lapas, mēs devāmies ārā, lai iepazīstinātu klases biedrus ar izvēlētajiem kokiem. Par laimi, laukā spīdēja spoža saule un bija neparasti ieklausīties klusumā. Varēja sadzirdēt gan putnu balsis, gan jūras šalkoņu, pat

vēju. Mēs uzminējām klasesbiedru mīklas, apskatījām kokus spēlē „Mežotājs”, pelnījām mežā un labā noskaņojumā devāmies uz klasi. Liels bija mūsu pārsteigums, ka mēs tikām izvirzīti konkursa pusfinālam un varējām cītīgi piedalīties biedru mīklas, apskatījām kokus spēlē „Mežotājs”, pelnījām punktus cerībā, ka tiksim finālā.

Arvils Cielavs, 4.b

4.b klase par Raibo nedēļu

Stāsta Rainers Vinters: par godu Raibajai nedēļai mēs klasē uzzīmējām plakātu.

Sadalījāmies 5 grupās un katra grupa zīmēja savu plakāta daļu, atbilstoši izvēlētajai dienai – Lietišķā diena, Dzīvnieku motīva diena, Punktainā diena, Crazy diena un Sarkanā diena.

Stāsta Niks Jakovickis: mana klase aktīvi atbalstīja Raibās nedēļas ģērbšanās stilu. Pirmdienā jeb Lietišķajā dienā piedalījās 9 skolēni, tikpat skolēni bija pārgērbušies Dzīvnieku motīvu dienā. Punktainajā dienā – tikai 7 skolēni. Crazy diena bija vispopulārākā – 14 skolēni bija izvēlējušies neparasto ģērbšanās stilu. Tad sekoja Sarkanā diena, kuru mēs gaidījām visvairāk, jo notika klases ballīte. 9 skolēni ieradās ģērbušies sarkanā, īpaši saposušies bija šīs die-

nas jubilāre Keita.

Stāsta Jana Kozlovskā:

ceturtdiena, Crazy diena, bija man ļoti patika Raibās nedēļas populārākā mūsu klasē, jo 14 skolēni bija padomājuši par katru dienu ģērbties citās drēbēs neparastu ģērbšanās stilu. Tie bija Jana, Saule, Keita, Rihards K., Rihards L., Niks, Ance, Lizete, Jēkabs, Ernests, Klāvs, Mikus, Rinalds un Ainārs. Šī

diena bija ļoti jautra.

Stāsta Rihards Kalniņš:

bija man ļoti patika Raibās nedēļas interesanti pasākumi, jo bija interesanti par katru dienu ģērbties citās drēbēs uzvedību. Es vēlētos arī nākošgad Raibo nedēļu mūsu skolā.

4.b klase par cirku „Oki – Doki” mūsu skolā

Mēs zinājām, ka cirka izrāde ciņu, lai tas rādītu trikus.

būs aizraujoša. Visai klase patika galvenās darbojošās personas: klauni Oki-Doki un Pipo, 6 baltas žurciņas, 2 sunīši un trusis.

Klāvs Muciņš: man visvairāk patika žurkas, kuras tika izņemtas no miskastes un pa slotas kātu devās uz ripojošo mājiņu, kur tās varēja vērot notiekošo uz skatuves.

Arvils Cielavs: es atklāju, ka vairāki triki bija acu apmāns un roku veiklība, piemēram, lakatiņa izvilksana.

Matīss Segliņš: man patika dresētie suņi. Es arī varbūt varētu dresēt kādu dzīvnie-

Ance Andersone: cirks bija interesants, bet daudzus trikus es tomēr nevarēju saprast, piemēram, ar trusi.

Rihards Lūsis: man kā zīmētājam patika triks - portreta zīmēšana, pat mūsu klases Jēkabs tur pozēja, un tas mums visiem bija jautri.

Zoozīluka pateicība 4.b klasei

Pagājušā gada nogale izrādījās ļoti saspringta, jo mazās rociņas kopā bija salastījušas pat vairāk nekā 8250 kg ozolzīļu. Kopā tas ir vairāk nekā 1,7 miljoni ozolzīļu. Toties tagad zoodārza ie-

mītņieki gan Rīgā, gan filiālē „Cīruļi”, cītīgi kraukšķina zīles, ka šņakst vien un saka visiem lielum lielo Paldies!

Čaklākajiem ozolzīļu lasītājiem Rīgas zoodārzs un

Zoozīluks dāvina atlaidi zoodārza apmeklējumam (katram 1,50 eiro) līdz 2014. gada 30. jūnijam. Mēs varēsim apciemot dzīvniekus vai nu zoodārzā Rīgā vai filiālē „Cīruļi”.

Mēs noteikti arī nākošgad vāksim ozolzīles, jo kopā to darīt bija jautri.

Ance Andersone, 4.b

Piedalīšanās konkursā „Dzimtas stāsti. Ar saknēm Latvijā”

Es piedalījos konkursā „Dzimtas stāsti. Ar saknēm Latvijā” un ieguvu 3. vietu 1. – 4. klašu grupā. Mani kopā ar skolotāju uzaiņināja uz Rīgas Latviešu biedrības namu 21. februārī. Latviešu biedrības nams no ārpuses bija skaists. Pasākums notika greznajā Baltajā zālē. Tur uz ekrāna rādīja bērnu vizuālās mākslas darbus un arī vizuāli noformētos literāros darbus. Tad mani un

pārējos apbalvotos dalībniekus apsveica un mums katram pasniedza dzeltenu maisiņu, kurā iekšā bija 3 skaistas grāmatas: viena no tām „Lāčplēša hronika”, otrā un trešā skolēnu literāro darbu gadagrāmata. Tajās noformējumu veidoja skolēnu iesūtītie zīmējumi. Kad bijām pacienājušies ar pusdienām, rakstnieks Jānis Lejiņš stāstīja par savām grāmatām un rādīja

īsfilmu par Latvijas senatni. Pats jautrākais bija, kad spēlēja un dziedāja folkloras grupa „Vilki” un iepazīstināja ar senajiem mūzikas instrumentiem.

Es arī nākamo gadu gribētu piedalīties šajā konkursā, bet tā būs jaunas Ābeces veidošana. Aicinu arī citus skolēnus piedalīties šajā konkursā!

Ernests Rozenbergs, 4.b

Valentīndienas ballīte mūsu klasē

14. februārī – Valentīndienā – mūsu klasē bija paredzēta Valentīndienas ballīte.

Viss sākās ar projektu sociālajās zinībās. Mums bija jāizplāno sava sapņu ballīte. Vienojoties ar skolotāju, mums: Saulei, Rihardam, Lizetei, Raineram un man tika dota iespēja veidot īstu ballīti. Katru dienu pēc stundām mēs griežām, līmējām, veidojām dekorācijas un sagatavojām 12 atrakcijas.

14. februārī, kad pārējie skolēni devās uz sporta stundu, mēs sakārtojām un izdekorējām klasi. Mazliet uztraucāmies, jo jāpadara vēl bija ļoti daudz. Kad ieradās klasesbiedri, viņi sadalījās 3 grupās. Vispirms mēs nosvinējām manu dzimšanas dienu un pacienājāmies. Tad mēs – vadītāji – nedaudz pastāstījām Valentīndienas vēsturi. Pacienājušies, sākām spēlēt spēli. Pirms katras spēles izstāstījām tās no-

teikumus. Manuprāt, visai klasei visvairāk patika ģērbšanās spēle un tērpu demonstrācija. Par aktivitāti spēlēs katra grupa saņēma žetonus. Tā grupa, kurai žetonu bija visvairāk, tika apbalvota ar aktivitāti. Arī pārējie dalībnieki saņēma diplomus.

Daniela Ringa stāsta, ka vislabāk esot paticis rakstīt dze-

joli: „Sirsniņa, sirsnīņa, sirsnīņa tev, sirsnīņa man, Valentīndienas sirsnīņa!” Visinteresantākais tērps bija Klāvam, Jēkabam un Ernestam. Garšīgi bija arī pašu atnestie našķi un dzērieni.

Arī man liekas, ka šī ballīte bija izdevusies.

Keita Irmeja, 4.b

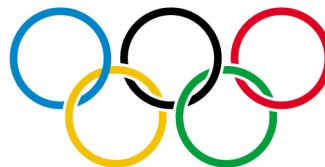
Piedalīšanās plakātu konkursā „Turam īkškus” par ziemas olimpiādi Sočos

Mēs klasē gatavojām plakātu pardū, balto lāci un balto zaķi. „Turam īkšķus”. Galvenais Uzzīmējām arī līdzjutēju ar Latvijas karodziņu rokās. Darbošanās pie plakāta gatavošanas bija interesanta. Liels bija mūsu pārstiegums, ka mēs konkursā ieguvām 3. vietu un balvas no RPK sportisti. Uz plakāta attēlojām – garšīgo ķiršu saldējumu, arī olimpiādes talismanus: leopārdi, zilas, dzeltenas, zaļas, sarkanās un melnas riņķus.

Lizete Ieviņa, 4.b

Lizete Ievina, 4.b

Mūsu suns

Mūsu ģimenē dzīvo trīs māj-
dzīvnieki – suns, kaķis un zivs.

Es jums pastāstīšu par
sunīti. Tā kā mans tētis ir med-
nieks, viņš vēlējās, lai mums
būtu medību suns. Man bija
gandrīz trīs gadiņi, kad braucām
pirkt suņuku. Paņēmu mazu
groziņu un tajā ieklāju savas
lelles sedziņu, lai mazulītim
būtu silti. Viņš pirmais mums
tipināja pretim, kamēr viņa mā-
sas brāļi ņurkstēja savā midziņā.
Tā mēs tikām pie maza, melna

šķirnes taksīša.

Viņš bija tik maziņš un
melns kā piparu graudiņš. Mēs
viņu nosaucām par Piparu. Mū-
su sunītim dzimšanas diena ir
zīmīgā datumā –
08.08.2008.gadā. Šogad augustā
paliks seši gadi. Pipars labprāt
ēstu visu to pašu, ko mēs, bet
viņam ir alerģija. Tāpēc jādod
speciālā suņu barība. Piparam
ļoti garšo skābais krējums, bet
nedrīkst. Vēl tagad izdzirdot
skaņu, kad no krējuma bundži-

ņas ņem pēdējo krējuma karoti,
Pipars ir klāt un lūdzošām acīm
gaida kārumu. Viņš ir ļoti, ļoti
mīļš, draudzīgs un gudrs suns.
Pipars ar manu tēti dodas medī-
bās. Šī nodarbe viņam ļoti patīk.
Ja kādu reizi tētis nepaņem lī-
dzi, tad Pipars ļoti apvainojas,
bet ātri piedod. Piparam ļoti
patīk, ja tam pievērš lielu uzman-
nību un uzaicina klēpī pagulēt.
Tā viņam ir svētlaime.

Nellija Zvejniece, 2.a

Nellija Zvejniece, 2.a

Mans kakis

Manu kaķi sauc Emma. Mūsu kaķis ēd speciālo Viņai ļoti patīk, ka kutina vēde-
Viņai ir tikai 2 gadi. Mēs viņu kaķu barību, kā arī gardumus no ru. Viņai patīk ķert rotaļlietas.
dabūjām no draugiem. Viņa bija mūsu pārtikas. Tie gardumi ir : Peles viņa neķer, reizēm apēd
maziņu un ar slimām acīm. siers, desa, pastēte. Viņai garšo kādu pelīti, kas noķerta slazdā.
Mēs viņu izārstējām. Tagad viņa arī svaiga gaļa. Emma labprāt
ir ar melnu, spīdīgu spalvu. gul pēc garām pastaigām pa āru.

Rūta Lūse, 2.a

Rūta Lūse, 2.a

Spoku stāsti / 2. a klase/

Mans spoku stāsts

Reiz senos laikos sāka satumst. Kāds sāka skrāpēties pie durvīm. Es nobijos. Tas bija šausmīgi! Tad likās, dipināja kājas. Kāds vēl nometa šķīvi. Gribēju aiziet un zināt, kas tas ir? Bet man bija ļoti bail! Tad atnāca mamma. Es viņai izstāstīju un teicu, ka tas ir spoks. Mamma pasmējās un teica, ka pie durvīm bijis mūsu kaķis.

Annija M.

Kas notiek tumsā

Reiz tumsā nācās nākt vienai mājās no vecmammās. Bija ļoti tumšs un kluss. Dzirdēju katru mazāko skaņu. Te pēkšņi dzirdu – kāds elso man aiz muguras. Es steidzos ātrāk, elsas kļūst skaļākas. Griežos atpakaļ. Kas tur? Mans suns – Badijs!

Nadīna Ance

Mans spoku stāsts

Kāds zēns gāja gulēt. Iegāja vannas istabā mazgāties. Tad sadzirdēja, ka nočīkst durvis. Viņam sametās bail. Vai tas ir spoks? Kad puisēns paskatījās

savā istabā, viņš redzēja, ka atvēries logs. Zēns nopūtās un gāja gulēt mierīgs.

Megija

Spocīgi

Pienāk vakars un jādodas uz Čučumuižu. Ik reizi, kad gultā iegulos, es gaismu negribīgi izslēdzu. Manas acis, tad vienmēr saredz kaut ko spocīgu. Ausis spicēju, jo sadzirdu ko spocīgu. Ausis spicēju, jo sadzirdu ko dīvainu. Gar logu slīd spokaini ērmi, un zem manas gultas, kāds rosās. Paliek pavisam spocīgi, jo, kāds pa manu skapi rosās. Aizveru acis un aitas skaitu, lai spocīgās domas izgaiņātu.

Nelliņa

Mans stāsts

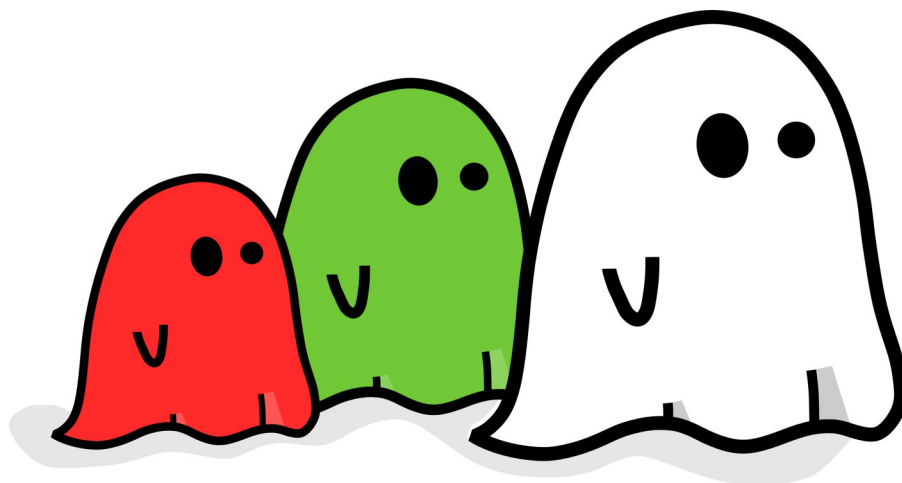
Reiz dzīvoja Uldis. Kādu dienu viņš aizgāja ciemos pie vecmammās. Viņš paliks pa nakti. Naktī Uldis pamodās, jo dzirdēja čaboņu. Tad viņš saklausīja čaboņu. Tad saklausīja skrāpēšanu. Uldim palika bail. Viņš domāja, ka tas ir spoks. Uldis ieslēdza gaismu. Istabā dzīvojās kaķēns Brencis. Viņš rotaļājās ar maisiņu. Uldis sāka smieties, jo saprata, ka nobijies no kaķēna.

Mikus

Melnais cilvēciņš

Reiz dzīvoja melns cilvēciņš ar sarkanām acīm. Pa nakti viņš gāja baidīt cilvēkus. Kādu vakaru viņš piekļāuvēja pie vienas mājas. Durvis atvēra maza meitenīte. Viņa iekliedzās un aizbēga uz savu istabu. Pēc laika viņa atvēra durvis, tur bija palikusi tikai ēna.

Dāvids Jānis

Tuvojas Lieldienas, daži padomi

Lieldienu rītā ir agri jāce- slimība ārā".
ļas. Tas garantēs možumu un Olu krāsošanā dominē
laimi visu gadu. dabiskie materiāli - sīpolu mi-

Kurš pirms saules lēkta zas, vilnas dzijas dzīpari, bērzu
paspēs nomazgāties skaidrā avo- lapas, alkšņu pumpuri, kumelī-
ta ūdenī, tas visu gadu būs tes.
mundrs un jautrs.

Neatņemama Lieldienu izšūpoties, tad vasarā dunduri,
tradīcija ir pāršanās ar pūpoliem odi un čūskas nekož.

vai izplaucētiem bērza zariem, Mainīšanās ar olām un to
sakot "apaļš kā pūpols, lunkans dāvināšana Lieldienās ir jāveic
kā žagars" vai "veselība iekšā, ar visdziļāko jēgu - tas kalpo

labvēlības un simpātiju radīša-
nai.

Skolotāja Lolita Valaņina

Kad silta saule zemi silda
Un asniņš priecīgs galvu ceļ,
Tad gaisā atskan putnu dziesmas
Un pavasars tiek sveicināts

Ivo Zvejnieks, 2.b klase

Pavasara zīlīte

Tuk, tuk, - tuk, tuk.
Kāds klauvē pie loga.
Tā- zīlīte man
agru rītu sola
un ziņo par kādu,
kas atnācis jau.
Skatos pa logu
un vēroju to
zīlīti savu visgudrāko.
Skatos, skatos
un redzams man viss,
ciemos ir atnācis
P A V A S A R I S!!!

Līva Zariņa 2. b klase

Redaktore - Kate Laima Majore

Korespondenti - Sk. Lolita Valaņina, Ance Kalniņa, Betija Neretniece, Alekss Goba, sk. Vineta Dance, Edvards Vilde, Elizabete Kalniņa, sk. Edīte Liedeskalniņa, Ernests Jānis Kupčs, sk. Iveta Kupča, Diāna Zmičerevska, Līva Zariņa, Arvils Cielavs, Ance Andersone, Ernests Rozenbergs, Keita Irmeja, Ivo Zvejnieks, Rūta Lūse, Nellija Zvejniece

Korektore - Lolita Valaņina

Datorsalikums - Ritvars Zvejnieks